

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

URUNK SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA Gyümölcstó Boldogasszony Ünnepe

Urunk születése hírüladásnak ünnepén a templomokban a pap az „Angyali üdvözetet” olvassa fel. Lukács evangélista nagyon egyszerű szavakkal írja le a történetet, de az egyszerű szavakon keresztül is átérződik Isten természetfeletti misztériumának szépsége, gazdagsága. Ha olvassuk vagy halljuk, úgy érezzük, hogy közelebb kerültünk a titkokhoz, Istenhez, és felfoghattunk valamit abból az üzenetből, amit a Szentírás evangéliumnak, örömhírnek nevez. Próbáljuk meg ezt a titkot néhány gondolattal megközelíteni, és annak gazdag üzenetéből számunkra egy fontos gondolatot kiemelni, és nagybőjtjünkkel előkészületünkkel összekapcsolni.

Az egyik ilyen fontos üzenete **Isten szeretete**. A végtelen Isten, aki az eget és földet teremtette, aki Mózesnek úgy mutatkozott be, hogy ő az „Aki van”, aki létet önmagában birtokolja, aki senkitől és semmitől nem függ, akinek a nevét nem merték kiejteni, most megszólít egy fiatalleányt, és megüzeni, hogy gyermeket fog szülni. A gyermeket Isten Fiának fogják majd hívni, akinek átadja a trónját, és akinek az uralma soha nem lesz vége. Egyszerűen fogalmazva: Isten Fia emberré lesz, Isten felveszi az emberi természetet, annak minden gyengeségével, sebezhetőségével együtt. *Isten sorsközösséget vállalt velünk.*

Ez az az üzenet, ami az emberből egyszerre meglepetést, csodálatot, és örömet vált ki, ami fölött nem tud napirendre térni, akárhányszor is hallja ezt a történetet. Így szeret az Isten. Mi gőgösek vagyunk, állandóan fölfelé törekszünk, többnek akarunk látszani, Isten pedig alázatos. Egyszerű környezetben, csendben fogan, rejtett életet él. Isten nem távolból irányít minket, hanem **közénk jön**, ember lesz. Ez az üzenet érintette meg

azokat gondolkodókat, szenteket is, akik a megtestesülés titkával foglalkoztak. A keleti egyházatya Nazianzi Szent GERGELY ezért írja, hogy „*Isten szegénnyé lett, hogy mi gazdaggá lehessünk*”. A középkor nagy egyházfője Nagy Szent LEO pápa pedig így fogalmaz: „*A végtelen Isten elfátyolozta a fölségét és szolgálai alakot öltött*”. A két szentet tehát Isten alázata érintette meg.

Az Angyali üdvözetet olvasva felfedezhetjük, hogy Isten Mária közeledésére, kegyelmi érintésére **hittel és alázattal** válaszol. Mint „szolgálóleány” meghajol az Atya akarata előtt és ezáltal és az Örök Ige, a Fiú befogadójává válik. Az angyal kegyellemmel „kegyellemmel teljesnek”, nevezi, amely azt jelenti, hogy bűn nélkül született és élt, de azt is kifejezi, hogy átadta

Istennek, és engedte, hogy Isten a kegyelmével gazdaggá, teljessé tegye. A magyar nyelv nagyon szépen adja vissza ezt a gondolatot, amikor Máriát *Gyümölcstó Boldogasszonynak* nevezi. Mária döntésével, alázatos igenjével *beleoltódott az Istenbe*, és ezáltal példát adott számunkra.

Nagybőjt idején, Urunk születése hírüladásának ünnepe fontos üzenetet közvetít felénk. A nagybőjt akkor lesz igazán tartalmas számunkra, ha **felismerjük Isten megelőző szeretetét**, amely az angyali üdvözetkor különleges szépségben és gazdaságban feltárult előttünk. Erre az isteni tette mi csak úgy tudunk válaszolni, hogy Máriához hasonlóan igent mondunk Isten akarataira, odaajándékozunk magunkat Istennek. Ebből fakad az elmélyült imádság, a bőjt és a jócselekedet, amelyek ennek a kegyelmi időnek a sajátosságai, gyümölcsei.

Ferenc atya

Az „Fájdalmas olvasó” első titka: Aki érettünk vérrel verejtékezett

„Jézus a Getszemáni nevű majorba érkezett velük. „üljete le itt, amíg továbbmegyek és imádkozom” – mondta tanítványainak. Csak Péter és Zebedeus két fiát vitte magával. Egyszerre csak szomorkodni és gyötrődni kezdett. „halálosan szomorú a lelkem- mondta nekik – várjatok itt, és virrasszatok velem”. Kicsit tovább ment, és arcra borulva így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” (Mt 26, 36-39)

Megrendítő látni a reá váró közeli kínhalál biztos tudatával szembenező Jézus emberi szenvedését. Nem lehet véletlen, hogy ebbe a nagyon-nagyon személyes vergődésébe is enged belelátni, hiszen Ő maga hívja-viszi magával tanítványait, igaz, csak a hozzá legközelebb állókat. Belevonja őket – és rajtuk keresztül minket is – a rátörő félem, a halálfélelem elleni viaskodásába. Nem titkolja gyötrődését, mintegy megmutatva, hogy igen, az emberi létezésnek a szenvedés, a halál, és az attól való rettegés is része, amely alól ő, az Isten fia sem kivétel. Nem mindegy azonban, hogy miként fogadjuk, mit teszünk, amikor ránk tör a testünket-lelkünket elborzasztó rettegés. Krisztus – mint életének minden mozzanatában – ebben is példaként mutatja, hogy mit tehetünk, mit kell tennünk: a Menei Atyához lehet és kell fordulnunk. Krisztus imája a teljes elfogadás és ráhagyatkozás az Atya akaratára. Megtanulhatjuk ebből, hogy kérő imáinkban, a ránk törő vészhelyzetben mennyire lehetséges, hogy azt kérjük az Atyától, amit megkapni szeretnénk, de ezt azzal a lelkülettel kell tennünk, hogy akkor is meghallgatottnak tudjuk magunkat, és elfogadjuk, amit kapunk, ha a Menei Atya ránk vonatkozó forgatókönyvében más van megírva.

Jézus éjszakai gyötrődése, imája a Getszemáni kertben ugyanakkor semmi máshoz nem hasonlítható, végtelen nagy jelentőségű esemény. A megváltás művének legközvetlenebb előzménye, mármint abban az értelemben, hogy Jézus emberi mivoltában néz szembe a reá igen hamarosan váró áldozattal. A vércseppeként lehulló izzadságcseppek éppen ennek az áldozatnak a rendkívüli súlyosságát láttatják velünk is. Ha akár csak egy pillanatra is azt gondoltuk volna, hogy Jézus istenségében (előre tudván a feltámadás biztos tényét) a reá váró szenvedést valamiféle nehéz, de átmeneti megpróbáltatásként „kezeli”, akkor most, látva az éj sötétjében vérrel verejtékező Embert, rá kell döbennünk, hogy Ő valóban teljesen kiüresítette önmagát. A szenvedést, beleértve a testi jelenségekkel kísért kimondhatatlan nagy lelki gyötrelmeket is, úgy kellett átélnie, mint ahogyan bármelyik másik embernek.

A mégis fennálló végtelen különbség persze az, hogy ezt a szenvedést egyedül csak ő volt képes így magára venni és elviselni. Értünk, mindannyiunkért kellett előbb „feladnia” teljes istenségét, és most pedig odaadnia a teljes emberségét is az Atyának. A sorrend pedig nem mindegy, mert azzal, hogy engedelmesen kiüresítette önmagát, és teljes egészében ember lett, most ezt is ugyanolyan teljességgel kell feladnia; mintegy a létezésének a végleges felszámolásaként... Ezzel szembenézni emberileg elviselhetetlen volna, csak a Jézus által mutatott út járható egyedül: az Atyához fordulni és reábízni magát – nekünk is magunkat. Mi viszont éppen Jézus Krisztus végtelen szenvedésének köszönhetjük, hogy nekünk mégis mennyivel könnyebb már ezt megtenni! Hiszen mi már nem csak Jézus borzalmas kínhaláláról tudunk, amire gondolva vérrel verejtékezve gyötrődött – de előttünk áll az Ő a dicsőséges feltámadásának a ténye is, azaz mi már tudván tudjuk, hogy bármi is érhet, vár ránk földi életünkben, Jézus nekünk már megnyitotta az utat az örök életre. Ezért itta ki teljes mértékben azt a kelyhet, amely szomorúságának és gyötrődésének az oka volt, amelyet vergődő, de az Atyára hagyatkozó imájában elfogadott.

Egyedül maradván a mi bűneink miatt is mélységesen sötét éjszakában, miután hiába kérte a tanítványait arra, hogy virrasszanak Vele – azok bizony nem tudták azt megtenni. Mielőtt még elítélnénk ezért őket, vagy rosszallnánk gyengeségüket, jó, ha előbb magunkba nézünk. Elgondoljuk, hogy mi mit tettünk volna a helyükben, hogy mennyire felzaklatott lelkiállapotban lehettek, ugyanakkor kimerülve mindattól, amiben részük volt. Talán nem is értették pontosan, hogy most mi következik, talán kicsit menekültek is az álomba attól, amire Mesterük szokatlan viselkedéséből következtethettek. Az, hogy Jézus imádkozik, minden fontosabb eseményre készülve keresi az Atyával való kapcsolatot, nem volt ismeretlen tanítványai előtt. Mégis egészen biztosan megrázhatta őket Jézus „szomorúsága és gyötrődése”: mi történt, mire kell számítani, ha az, akinek a szavára elállt a szélvihar és a tenger is lecsendesedett, ilyen nagyon tart valamitől? Egyszerre élhették át a helyzet súlyosságát, és bizonyára azt is, hogy ők maguk aligha tudnak Jézusnak segíteni. Nem volt erejük arra, hogy virrasszanak Vele, nem gondoltak arra sem, hogy ez lehetett volna az utolsó lehetőségük, hogy Jézusnak a halála előtt kifejezzék a szeretetüket, azt, hogy mennyire mellette vannak. Hányszor van ilyen a mi életünkben is, hogy csak utólag döbbenünk rá, mit is mulasztottunk el hasonló módon... A Getszemáni kertben imádkozó Üdvözítőt így a hozzá legközelebb álló barátai is magára hagyták – egyedül a Menei Atyára számíthatott. Bármennyire is a véres verejtékcseppekkel megjelenített szenvedésről szól minden, a lényeg mégis az, hogy Jézus imájában elfogadta a Menei Atya akaratát, egyben megerősítést kapott mindannak a beteljesítéséhez, amiért emberként közénk jött.

Reá tekintve követhetjük hát Őt, Őhöz hasonlóan imádkozhatunk Menei Atyánkhoz, aki biztosan meghallgat bennünket – feltéve, ha ugyanazzal a lelkülettel fordulunk hozzá, mint Jézus a Getszemáni kertben tette.

Szeretetszolgálat plébániánkon

„... az eucharisztikus közösségben van jelen a szeretettség (a szeretet, amit kapunk) és a szeretet továbbadása. Az az Eucharisztia, mely nem válik tevékeny szeretetté, önmagában töredékes.” (XVI. Benedek pápa: *Deus caritas est*, 14. fejt.)

Hogy az újlaki eucharisztikus közösséget ne töredékesség jellemezze, szeretnénk plébániánkon a karitasz-tevékenységet minél gyümölcsözőbbé tenni. Egyházközségünkben reményeink és részben tudomásunk szerint eleven a felebaráti szeretet gyakorlása, de mint a Szentatya idézett körlevele hangsúlyozza, kell, „*hogy a szeretetnek meglegyenek a szervezetei ahhoz, hogy a közösségi szolgálatot rendezetten tudja végezni.*” (20. fejt.) Ilyen szervezet szeretne lenni plébániai képviselőtestületünk karitasz munkabizottsága is. Szívesen segítünk, amennyire tudunk, saját erőből is, de főként a ránk ruházott feladatnak szeretnénk megfelelni: rendezetten végezni a közösségi szolgálatot.

Eddigi tapasztalataink szerint Újlakon az idősek támogatása, ezen belül is orvoshoz kísérése (lenne) az egyik legfontosabb szolgálat. Többen közülük nehezen mozognak, ami különösen havas utak esetén okoz gondot. Vannak, akik műtéten esnek át, ők hazatérésük utáni lábadozásuk során szorulhatnak segítségre. Úgy tapasztaltuk, a takarítást vagy bevásárlást hamarabb sikerül szomszédaik, vagy rokonaik segítségével megoldaniuk, mint a magány nehézségeivel megbirkózniuk. Nyilván több a gond, mint amennyiről tudunk; kérjük, hogy a rászorultságot és a segítőkészséget továbbra is jelezzék nekünk. Gyakorlatilag az idősek támogatásának egyik formája, hogy az egyházmegye három újlaki hívő gyógyszerköltéséihez járul hozzá havi öt-ötezer forinttal. Szeretnénk tudni, kinek van szüksége ilyen segítségre, „saját erőből” is tudnánk támogatást nyújtani. Kevesebb tapasztalatot szereztünk eddig többgyermekes családokkal. Kár, hogyha Újlakon nincsenek is ilyenek; jó, hogyha mégiscsak vannak, ám nem szorulnak támogatásra. Ez ügyben is jelzéseket kérünk, és ezekkel nem is kellene várni a szeptemberi beiskolázási segélyekig.

Elsőrendű feladatunknak a plébánia hívei közötti szeretetszolgálatot tartjuk, de teljesen nem tekinthetünk el a segítségünket igénylő nincstelenek problémáitól sem. (Egyébként akad közöttük, aki szentmisén is részt vesz, és nem a „baksis” reményében.) Velük szerencsére az Újlak Karitasz Alapítvány már két évtizede eredményesen foglalkozik. Plébániánktól hatan kapnak havi 4.000 forintos segélyt, akik valamennyien szegények, ha nem is mind hajléktalanok.

A karitasz jóval többet kell hogy jelentsen az anyagi segítségnél, de azért anélkül nem működhet. Közvetítettünk már tárgyi adományt, ebben azonban nem is kívánunk konkurensei lenni a fent említett nagytapasztalatú alapítványnak. Pénzügyi forrásként az őszi jótékonyági est bevétele, egy kb. ugyanakkora értékű pénzádomány (100.000 forint), valamint egy élelmiszer-adomány tette lehetővé a karácsonyi ajándécsomagokat. (Amikhez persze meg kellett vásárolni a beléjük valót, össze kellett állítani és kézbesíteni kellett őket...) Alapvető bevételi forrásunk azonban a Szent Antal persely. Ebből fizetjük a havi segélyeket, szeptemberben az iskolakezdési támogatást, de az adakozók nagylelkűségéből hála Istennek többre is futja. Kérjük a jó tanácsot, hogy segítségünk oda jusson, ahol valóban szükség van rá.

Karitasz-feladatunk kettős: a tennivalók megtalálása és elvégzetése. (Olykor persze sk. elvégzése is.) Hogy ezt minél eredményesebben tegyük, heti fogadóórát tartunk márciustól a plébániai irodán szerdán 16 és 18 óra között, az irodai nyitvatartással egyidőben. Aki szükségről tud (és nem közvetlenül kívánja azt enyhíteni), aki segítséget kér vagy kínál, itt is elmondhatja nekünk.

Az újlaki képviselőtestület karitasz bizottsága nevében:
Szászovszky József (e-mail: szaszov@t-online.hu)

Olvassuk együtt a Szentírást!

Szeretettel várunk mindenkit minden hónap második szerdáján este 19.30-kor az Újlaki Plébánia Szent Erzsébet hittantermébe.

A II. Vatikáni Zsinat iránymutatása nyomán a Katolikus Egyházban a Szentírás nagyobb teret és figyelmet a kap a katolikus hívek mindennapi életében és vallásgyakorlatában. Sokan vannak, akik szeretnék, ha Isten élő Igéje valóban formálná és alakítaná, segítené az életüket. Kézbe veszik, olvassák a Bibliát, de gyakran megtorpannak, elbátortalanodnak, amikor szembesülnek azzal, hogy a Szentírásban sok nehezen érthető rész van. Mert amikor Isten közvetve, az emberi nyelv útján szól hozzánk, annak képeivel és fogalmaival, ez azt is jelenti, hogy a Biblia nyelve egy adott régmúlt, időhöz és környezethez, egy tőlünk már idegen kultúrához kötődik, és ez megfelelő tudás és ismeretanyag nélkül a megértés akadályává válik.

Bibliaórákon gyakorlati útmutatást és segítséget szeretnénk nyújtani mindazoknak, akik szeretnék jobban megismerni a Szentírást. A közös szentírásolvasás és a véleménycsere közelebb visz Istenhez és egymáshoz. Aki a bibliaórát tartja: Vágvölgyi Éva, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat főtítkára. Bibliaapostol-képző szemináriumokat szervez és vezet, az Élő Ige bibliaiskola vezetője, bibliaórákat, biblikus lelkigyakorlatokat, lelki napokat és előadásokat tart. Tagja a Jeromos füzet c. biblikus folyóirat szerkesztő bizottságának, valamint az 1997-es kiadású Káldi-Neovulgáta szentírásfordítás Bibliafordító Munkaközösségének.

(folytatás a 4. oldalon)

E híradásunkkal szeretnénk bővíteni azok körét, akik ezen az igényes szellemű, de a lelket is felüdítő, rendszeres alkalmon részt vesznek. Szívesen fogadjuk azokat is, akik most érdeklődve eljárnának a következő bibliaóra: szerdán, március 10-én fél 8-ra a Szent Erzsébet hittanterembe.

Harmat Péter

„Legrégibb királyaink várai ott állottak, hol most Ó-Buda felett az úgynevezett Neustift katonai laktanya áll.”

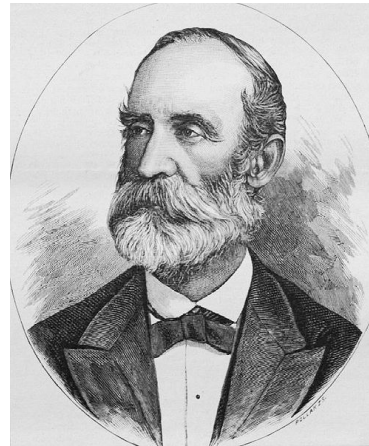
Vahot Imre: *Budapesti kalauz*, 1864.

Újlaki emlékek nyomában (V.)

A krónikák megőrizték azt a legendát, hogy Újlak területén valamikor „királyi vár lehetett”. A feltételezés igazolása élénken foglalkoztatta a XIX. századi történészeket és a helytörténet művelőit. Még az író és lapszerkesztő VAHOT IMRE – aki életének utolsó éveit emlékiratain dolgozva, teljes visszavonultságban töltötte Buda-Újlakon – városismertető útikönyvében is utalt erre a hagyományra.

A földrajztudós HUNFALVY JÁNOS szerint: „II. Geiza idejében a budai prépost új várat építtetett, és pedig a mostani Budaújlak külváros fölött emelkedő dombon. III. Béla idejében a vár környékén támadt helység már tetemesen úgyhogy a mai Óbudától kezdve a Császárfördőig terjed. [...] névtelen jegyző [Anonymus] Budavárnak nevez.”

Később így folytatja: „Nagy Lajos az ó-budai prépostság királyi várt építtetett. E vár ispánja azért a káptalan és prépost elismeréseül évenként egy márka aranyt tartozott ennek fizetni. surlódások támadtak az új királyi, s a szomszéd ó-budai lakosai között.” Végül megjegyzi: „Nem tudjuk teljes hol állt legyen a szóban levő két vár. Azonban hihető, hogy a vagyis az óbudai vár a mostani Kis-Czell helyén, az új királyi Budaújlak egyháza feletti sírkert dombján állott.” [Hunfalvy Magyarország és Erdély – Eredeti Képekben /Rohbock Lajos Darmstadt, 1856.]

István és III. növekedett vala, mellyet már a

területén új uri hatósága De nemsokára prépostsági vár bizonyossággal, káptalan vára, vár pedig a János: metszeteivel/

WENZEL GUSZTÁV jogtörténész – az *Árpádkori Új Okmánytár szerkesztője* –, és Horváth István történész úgy vélte, hogy az 1241-től Zsigmond királyig Újbudának nevezett királyi vár közvetlenül a Szentjakab egyháza előtt emelkedő dombon állott (az egykori Szépvölgy utca és a régi temető között). Ezt látszott alátámasztani a holland JACOBUS TOLLIUS 1700-ban kiadott *Epistolae Itinerariae* című útleírásában ennek az újlaki palotának vagy várnak a rézmetszetű képe.

Az óbudai vár viszont egyes történészek (Pray György és Podhradczky József) véleménye szerint a kiscelli hegyen épült. (Egyes források megemlítik, hogy a kiscelli kastély mai helyén már a XII. században királyi udvarház állt.)

SZOKOLAY ANTAL a témával kapcsolatos okmányokat átvizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy a középkorban valamilyen nagyobb épület állhatott az újlaki temetődombon, de ott királyok nem laktak. Véleménye szerint: „Buda körzetében csak három királyi palota volt: az ősi óbudai a Határ-utcánál, mellyet a római amphitheatrum helyén a prépostság épített és királyaink évi egy arany márkáért béreltek; a budavári, melyet minden bizonnal a város alapításával egyidőben IV. Béla építtetett és egy a Szentmargitszigeten, mely ugyancsak IV. Béla parancsára készült. Privilegiumok és intézmények nélkül a falu kisemberek – halászok, szállómívesek, iparosok és alsóbb rangú udvari személyek – csendes otthona lett” – írta az újlaki plébános.

Dr. Ráday Lóránt

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:**

hétfő, kedd, szerda: esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17.³⁰ - 18.³⁰vasárnap: 10.⁰⁰ - 11.³⁰**Szentségimádás:** minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.**Zsolozsma:** kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰**Laudes:** nagyböjt kedd és péntek reggeli szentmisék után**Keresztút:** a templomban minden nagyböjti péntek 17³⁰**Gyermekeinkért** ajánljuk fel minden hónap 21-én (ha vasárnap 9-es vagy) az esti 6 órás misét.**Gyermekeket váró házaspárokért** ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.**Plébániánk rendszeres programjai:****Iroda** (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.**Karitás:** (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.**Nyugdíjas klub:** minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.**Teadéllelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet hittanteremben.**Játszóház:** minden csütörtökön 10-12 óráig a Szent István teremben (Felvilágosítás: Ordódy Klára 20/512-6605)**Kóruspróbák:** kedden és csütörtökön 19⁰⁰-21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.**2010. Március**

„Áldott a király, aki jön az Úr nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban” (Lk.19,38)

4. Cs. Szent Kázmér,
Boldog Meszlényi Zoltán püspök, vértanú
7. V. **NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA**
8. H. Istenes Szent János szerzetes
9. K. Római Szent Franciska szerzetesnő
14. V. **NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA**
15. H. **Nemzeti ünnep**
17. Sz. Szent Patrik püspök
18. Cs. Jeruzsálemi Szent Cirill püspök és egyháztanító
19. P. **Szent József a Boldogságos Szűz Mária jegyese**
21. V. **NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA**
23. K. Mongrovejói Szent Turbiesz püspök
25. Cs. **Urunk születésének hírüladása, Gyümölcsoltó Boldogasszony VIRÁGVASÁRNAP AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA**
28. V. **Nagyhétfő**
29. H. **Nagykedd**
30. K. **Nagyszerda**
31. Sz.

Hírek**Nagyböjti lelki felkészülés (triduum)** lesz március 5 (péntek), 6 (szombat) és 7 (vasárnap). Az este 6 órakor kezdődő szentmiséken Dr. KERÉNYI LAJOS piarista atya tart elmélkedéseket.**Keresztút március 27-én**, szombaton a **Kiscelli kálvárián**. Találkozó du. 3 órakor a Kiscelli út – Bécsi út sarkán.**A Nagyhét programja:**

Március 28: VIRÁGVASÁRNAP

A 9 órakor kezdődő szentmisén **Passió**, ahol a hívek éneklük a nép részeit.**Barkaszentelés** minden szentmisén. A templomi **körmenet** a fél 11-es szentmisén.

Április 1: NAGYCSÜTÖRTÖK

Reggel 7-től fél 9-ig gyóntatás. Este 6 óra szentmise az **Utolsó vacsora** emlékére, **lábmosás** szertartással. Közreműködik az Újlaki Kórus. Virrasztás este 9-ig.

Április 2: NAGYPÉNTEK

Szigorú böjti nap. Reggel 7-től fél 9-ig gyóntatás. Este fél 6-kor **keresztút**, 6 órakor **szertartás**. Közreműködik az Újlaki Kórus.

Április 3: NAGYSZOMBAT

Reggel 7-től fél 9-ig gyóntatás, az esti szertartásig a **szentsír** látogatása. Este 7-kor a **Húsvéti Vigília** szertartása, utána **feltámadási körmenet** kb.este fél 9-kor.Április 4-én, HÚSVÉTVASÁRNAP a 9 órás szentmise után **ételszentelés**, fél 11-kor énekes **ünnepi mise**.

Április 5-én, HÚSVÉTHÉTFŐN vasárnap miserend.

Családi események**Halottaink:**Pataki Sándorné (91),
Boglár Gyula (86),
Darvas Tiborné (95),
Bakay Nóra (97),
Lábdy Ferenc (92),
Répássy Attila (68),
Dispiter Jánosné (58),
Dr. Sipos Lászlóné (68),
Kóczián József (83),

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a Felhévízi úti postaládába várjuk, **lapzártá:** minden hónap 20-a.

Tenger Szilárd:
NAGYBÖJTI GONDOLATOK 2004

*Elnémult a zene.
Nincs többé tánc.
Készítsd fel lelked ember,
A SZENTIDŐ téged vár!*

*Ideje újra megfordulni!
Hamut szórni fejedre,
Hogy emlékezz mindig
Porrá váló nevedre.*

*Nézd a magányban küszködött.
Olajfák hegyén könnye véres!
Nem magáért verejtékezik.
Érted! Ki oly vétkes.*

*Nézd a keresztet!
A haldokló királyt.
Ki megfeszítve is,
Áldotta Izrael fiát.*

*Bűnük terhét ő cipelte.
A kereszt őt verte földre.
De tovább harcolt a szeretet,
S így a halált összetörte.*

*Szállj magadba ember!
A föld porába vezekelj!
S vigyázz, nehogy
A pokol listáján szerepelj!*